

Дорогие друзья,

Прилагается статья ведущего греческого историка **Феофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока, на тему **«Убийство пионеров Малой Азии»**. (информация на греческом и в переводе -google translation- на русском языках).

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Η δολοφονία των προσκόπων της Μικράς Ασίας και ένα πρωτότυπο έγγραφο για τη συμβολή τους στη διάσωση του Ελληνισμού.

Η Γενοκτονία των Ελλήνων αποτελεί μία από τις θλιβερές στιγμές της σύγχρονης ελληνικής και παγκόσμιας ιστορίας. Μία περίοδος από τις πιο τραγικές για τον ανθρώπινο βίο, όπου η ζωή έχασε κάθε αξία και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι απώλεσαν ότι πιο πολυτιμότερο είχαν.

Υπάρχουν πολλές παραμέτρους και συνιστώσες της Γενοκτονίας, οι οποίες όχι μόνο είναι άγνωστες, αλλά και για πολλά χρόνια αποσιωπήθηκαν, έμειναν στο περιθώριο. Όπως η μαζική σφαγή των προσκόπων, των νέων ανθρώπων στο Αϊδίνιο, στα Σώκια στην Κάτω Παναγιά.

Ο ιδρυτής του προσκοπισμού Μπέντεν Πάουελ είχε πει σχετικά τα εξής : «Η θυσία των Ελλήνων Προσκόπων του Αϊδινίου αποτελεί μοναδικό παράδειγμα στον Προσκοπισμό όλου του κόσμου. Οι ηρωικοί Πρόσκοποι επισφράγισαν με το αίμα τους τα ιδανικά της αγάπης των για την πατρίδα και για την ελευθερία».

Στο Αϊδίνιο, τακτικός στρατός και άτακτοι (τσέτες) δολοφόνησαν δύο χιλιάδες Έλληνες της πόλης, αφήνοντας πίσω τους την ολοκληρωτική καταστροφή. Δολοφονίες, λεηλασίες, βιασμοί, καταστροφή κάθε ελληνικής πολιτισμικής παρουσίας. Μέθοδος την οποία επέλεξαν να ακολουθήσουν ως πρόγραμμα μαζικής εξαφάνισης ανθρώπων λίγα χρόνια αργότερα οι Ναζί, στους απογόνους των διασωθέντων Ελλήνων. Από το Δίστομο και τα Καλάβρυτα, μέχρι τα Κερδύλια, τους Πύργους και το Μεσόβουνο.

Ανάμεσα στους χιλιάδες Έλληνες που δολοφονήθηκαν τον Ιούνιο του 1919, δολοφονήθηκαν και πρόσκοποι, οι οποίοι συντέλεσαν οι σημαντικά στην παρουσία του Ελληνισμού στην περιοχή. Στη Μικρά Ασία νέοι άνθρωποι,

πρόσκοποι στο Αιδίνιο, στην Κάτω Παναγιά και στα Σώκια έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια της Γενοκτονίας.

Οι πρόσκοποι του Αιδινίου, οι οποίοι είχαν δημιουργήσει δύο προσκοπικές ομάδες, οι οποίες απέμειναν στην πόλη, για να υπερασπίσουν τους Έλληνες. Οι πρόσκοποι του Αιδινίου δολοφονήθηκαν όλοι, μετά από φρικτά βασανιστήρια, από τους Τούρκους.

Τον Νίκο Αυγερίδη του έβγαλαν τα μάτια, τον Φιλοκτήτη Αργυράκη τον έγδαραν, τον 19χρονο Μίνω Βεινόγλου τον αποκεφάλισαν με σκουριασμένο μαχαίρι, τους λοιπούς τους λογχίζουν και τους κατακρεουργούν. Ανάμεσά στους δολοφόνους και ο αρχηγός των Τούρκων προσκόπων και

μετέπειτα πρωθυπουργός στα Σεπτεμβριανά του 1955, όταν εξαφανίστηκε ο Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης, Αντνάν Μεντερές!

Στα Σώκια το Μάιο του 1919 ιδρύεται η προσκοπική ομάδα με αρχηγό τον εκκλησιαστικό επίτροπο Χρ. Χριστίδη, ο οποίος δημιούργησε και προσκοπική μπάντα. Οι πρόσκοποι και εδώ πρόσφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στα ελληνικά στρατεύματα ως οδηγοί, ταχυδρόμοι, τραυματιοφορείς, γραφείς. Στην ανάπτυξη του προσκοπισμού συνέβαλε και ο παπάς Δημήτρης Οικονόμου με τα πατριωτικά του κηρύγματα και τις προτροπές του για στράτευση των νέων στον προσκοπισμό. Όμως στα Σώκια, πριν προλάβει να μπει ο ελληνικός στρατός έχουμε κατάληψη της πόλης από τους Ιταλούς, που παρέμειναν μέχρι και τον Απρίλιο του 1922, και μόνον για μικρό διάστημα (Απρίλιο - Αύγουστο του 1922) παρέμεινε υπό ελληνική κυριαρχία. Οι Τούρκοι της περιοχής παρακολουθούσαν με καχυποψία τις κινήσεις των νεαρών πρόσκοπων, καθώς και των μελών της Επιτροπής, γονέων και φίλων. Τη Μεγάλη Παρασκευή του 1921, ενώ ψαλλόταν ο Επιτάφιος, οι Τούρκοι συνέλαβαν πολλούς, μεταξύ των οποίων και νεαρούς πρόσκοπους. Τους έσυραν στο δικαστήριο ως εγκληματίες, τους καταδίκασαν και τους φυλάκισαν σε σκοτεινά υπόγεια, υπό την ανοχή των Ιταλών, μέχρι τις 8 Απριλίου 1922.

Τα μεσάνυχτα 8 με 9 Απριλίου τους έβγαλαν από τα μπουντρούμια και αλυσόδετους τους οδήγησαν στα βουνά, στα καταφύγια των ληστοσυμμοριτών. Στην διαδρομή, οι Τούρκοι προέβησαν σε ξυλοδαρμούς, στερήσεις και αλλά μαρτυρία. Όταν στις 9 Απριλίου μπήκε ο ελληνικός στρατός, βρέθηκε προ τελεσμένων. Προέβη σε καταδίωξη των Τούρκων Τσετών προκειμένου να απελευθερώσει τους Σωκιανούς αιχμαλώτους. Δυστυχώς, από τους 78 ομήρους, άλλους είχαν κατασφάξει και άλλους τους έδωσαν ως δούλους σε τούρκικες

οικογένειες. Ελάχιστοι διασώθηκαν με έντονα τα σημάδια της τούρκικης βαρβαρότητας.

Στην Κάτω Παναγιά, απέναντι από τη Χίο, το Μάιο του 1919 ιδρύθηκε μια προσκοπική ομάδα με 42 παιδιά. Τοπικός έφορος (και ιδρυτής) Εμμανουήλ Μανθεάκης και αρχηγός Περικλής Παπαχατζηδάκης. Οι πρόσκοποι ενθουσιώδεις και με καμάρι παρήλαυναν. στην πόλη τραγουδώντας εθνικά τραγούδια, που ενδυνάμωναν τον πατριωτισμό των κατοίκων. Είχαν συστήσει ομάδα πυρόσβεσης και προέβαιναν σε δασώσεις κυρίως ελαιοδέντρων. Συμμετείχαν σε εράνους, γιορτές κοινότητας και της εκκλησίας. Ωστόσο η Κάτω Παναγιά, υπήρξε ένας ακόμη τόπος μαρτυρίου για τους έλληνες πρόσκοπους. Γιατί και εδώ οι Τσέτες έδειξαν τη βαρβαρότητα τους. Από το βιβλίο του Συλλόγου με τίτλο: "Πενήντα χρόνια του ζεριζωμού"(1922 - 1972), καταγράφουμε ένα απόσπασμα:

"Με την πρώτη εμφάνιση τους στο χωριό, οι ληστοσυμμορίτες εξαπολύουν πρωτοφανή τρομοκρατία. Λεηλασίες, σφαγές, βιασμοί και βρησμοί παντού. Ξεχωρίζουν και συλλαμβάνουν τους δυο ιερείς, το δάσκαλο και τους πρόσκοπους, που θα υποστούν θάνατο από μαρτύρια. Τον παπα-Κουρμπά και τον παπα-Νικολή τους κομματιάζουν και τους κρεμάνε στα τσιγκέλια των σφαγίων του Τσεσμέ. Το δάσκαλο Ιωάννη Θεονίδη, τον ποιητή Αρσένιο Σάρικα και τους αθώους πρόσκοπους... τους υποβάλλουν σε απερίγραπτα μαρτυρία και τους θανατώνουν με μοναδική κατηγορία ότι ήταν πρόσκοποι. Όσοι Κατωπαναγιουσήδες επέζησαν από το δράμα του Αυγούστου το 1922, έχουν να λένε και να θυμούνται ότι τα τραγικότερα θύματα ιστορικής λαίλαπας ήταν οι ανήλικοι πρόσκοποι".

Ο παρακάτω κατάλογος δίνει τα ονόματα των δολοφονηθέντων Προσκόπων του Αιδινίου και των Σωκίων:

ΑΪΔΙΝΙ

1. Νικόλαος Αυγερίδης (Ιδρυτής και Τ.Ε.) 2. Επαμεινώντας Αναστασιάδης (μέλος Τ.Ε.) 3. Μιχαήλ Τσοχατζής

(μέλος Τ.Ε.) 4. Φιλοκτήτης Αργυράκης (Αρχηγός 1ης Ο.Π.) 5. Μίνως Βεϊνόγλου (Αρχηγός 2ης Ο.Π.) 6. Αιμίλιος Παπαδόπουλος (Αρχηγός 3ης

Ο.Π.) και οι πρόσκοποι: 7. Ιωάννης Αβραάμ 8. Κωνσταντίνος Ανδρεάδης 9. Ηρακλής Αντωνίου 10. Δήμος Αραδούλης 11. Γεώργιος

Θεοδώρου 12. Βασίλειος Ιωάννου 13. Γεώργιος Ιωάννου 14. Χρυσόστομος Κανάτας 15. Γεώργιος Καραγιαννόπουλος 16. Δήμος

Καραμαούνας 17. Δημήτριος Κουγιουμτζής 18. Κυριάκος Μανθόπουλος 19. Εμμανουήλ Μαρινάκης 20. Ευδόκιμος Μιναρεδζόγλου 21.

Θεοδόσιος Μιναρεδζόγλου 22. Νικόλαος Μιναρεδζόγλου 23. Γεώργιος Νικητόπουλος 24. Κωνσταντίνος Νομικός 25. Γεώργιος Παναγής 26.

Γεώργιος Παπαδάκης 27. Δημήτριος Πρωτοψάλτης 28. Πλάτων Σαμιωτάκης 29. Δημοσθένης Σακελλαρίδης 30. Μάνθος Τσοχατζής 31.

Ευστάθιος Χριστοδούλου

ΣΩΚΙΑ

1. Χρήστος Χριστίδης (Αρχηγός) και οι πρόσκοποι 2. Γιώργος Βενέτος 3. Βασίλειος Γεωργιάδης 4.

Δημήτριος Καραμηνάς 5. Θρασύβουλος Καραμηνάς 6. Δημήτριος Μελάς 7. Ευστράτιος Ματθαίου 8. Ιωάννης Στολίδης 9. Γεώργιος

Σαβράκης 10. Βασίλειος Χαραλάμπους 11. Γεώργιος Χαραλάμπους 12. Γεώργιος Χατζημιχαήλ 13. Κωνσταντίνος Χειμωνίδης

Έσχατο αλλά όχι τελευταίο:

Το πείσμα και η επιμονή του Νίκου Καραμπουρνιώτη, πρώην προέδρου και νυν μέλους του διοικητικού συμβουλίου του Συνδέσμου Μικρασιατών - Κωνσταντινουπολιτών Χαλανδρίου «Ρίζες», έφερε στην επιφάνεια ένα σημαντικό έγγραφο για τον Ελληνισμό της Μικράς Ασίας, έγγραφο το οποίο δημοσιεύεται για πρώτη φορά.

Οι πρόσκοποι γνωρίζοντας τις σφαγές που έχουν προηγηθεί και διαισθανόμενοι τις επερχόμενες αποφασίζουν να δράσουν, συμβάλλοντας στη διάσωση του Ελληνισμού από τη Γενοκτονία.

Το έγγραφο αποκαλύπτει την προσπάθεια για άμυνα και αντίσταση στους δολοφόνους και τη διαρκή υπόμνηση του χρέους των Προσκόπων προς την Πατρίδα.

«Εθνική Μικρασιατική Άμυνα Τμήμα Προσκοπισμού Γραφείον Γεν. Εφόρου.

Εν Σμύρνη 11 Απριλίου 1922.

Προς τας αξιοτίμους Εφορείας και τας διευθύνσεις των Ελληνικών Σχολών Ιωνίας.

Αξιότιμοι κύριοι

Η Πατρίς προσκαλεί παντας καθησώμεν όπως σωθεί. Εν υμών των σωτηρίας της είναι και ο Προσκοπισμός εν ονόματι του οποίου και συμφώνως τω υπ'αριθμ.1066 νόμω στρατολογούνται άπαντες οι μαθηταί των σχολείων οι αγωντες ηλικία 16-18 ετών. Αυτό απαιτεί το ιερόν καθήκον μας και οφείλομεν να το πράττωμεν όπως έκαμε και ο ιδρυτής του Προσκοπισμού Σερ Ρόμπερτ Πάουελ στρατηγός Άγγλος όστις πολιορκηθείς υπό των Βέρς εν Μεφτιγγ εσωθη και αυτός δώσας συγχρόνως την τιμήν 800 στρατιωτών και αντικαταστάσεως αυτών υπό παίδων εκγυμνασθέντων εντός ολίγων ημερών. Εκείνοι υπήρξαν οι πρώτοι ένδοξοι πρόσκοποι του κόσμου, τους οποίους και ημείς οφείλομεν να ακολουθήσωμεν. Η μαθητική νεότης της Σμύρνης και όλης της Ιωνίας, δύνανται να αποτελέσει προσκοπικόν δύναμιν 100 ομάδων με 5.000 και πλέον προσκόπους. Παρακαλούνται θερμός οι αξιοτίμοι κύριοι κύριοι Έφοροι και Διευθυνται των Σχολών να αναπτύξωσει το πατριωτικόν τούτο καθήκον είς τα ελληνόπαιδα κατά τις περιστάσεις που διέρχεται η Πατρίς και να οργανώσιν τας προσκοπικάς ομάδας κατά τας ιδιαιτέρας πληροφορίας αίτινες θα αποσταλώσιν εν καιρώ. Το σύνθημά μας "Είτε παίδες Ελλήνων, νυν υπέρ πάντων ο Αγών.

Ο Γενικός Έφορος Ιωνίας

Ο Τοπικός Έφορος Σμύρνης» (υπογραφές δυσανάγνωστες)

Η έρευνα πάντα δίνει καρπούς και ιδιαίτερα τη στιγμή που πιστεύεις ότι όλα έχουν σβήσει. Έτσι οφείλουμε χάριτες στον Νίκο Καραμπουρνιώτη για την ανακάλυψη του παραπάνω εγγράφου και επιπλέον ο γράφων οφείλει ευχαριστίες για την εμπιστοσύνη του και την προτροπή του να δημοσιευτεί με ένα σχετικό κείμενο για τον Προσκοπισμό στη Μικρά Ασία. Παρόλη τη σεμνότητα και τη μετριοφροσύνη του Νίκου οφείλω να τον ευχαριστήσω δημοσίως για τον συνεχή και ανιδιοτελή του αγώνα διάσωσης κειμηλίων της Μικράς Ασίας, ευχόμενος να συνεχίσει το σημαντικό του έργο.

Τέλος, ως ένδειξη τιμής προς τους νέους αυτούς ανθρώπους που θυσιάστηκαν, προσκοπικές ομάδες μπορούν να αναλάβουν σχετικές πρωτοβουλίες, αφιερώνοντας κάθε Ιούνιο εκδηλώσεις ανάδειξης του συγκεκριμένου τραγικού συμβάντος. Επίσης, προσκοπικά τμήματα μπορούν να λάβουν ονόματα

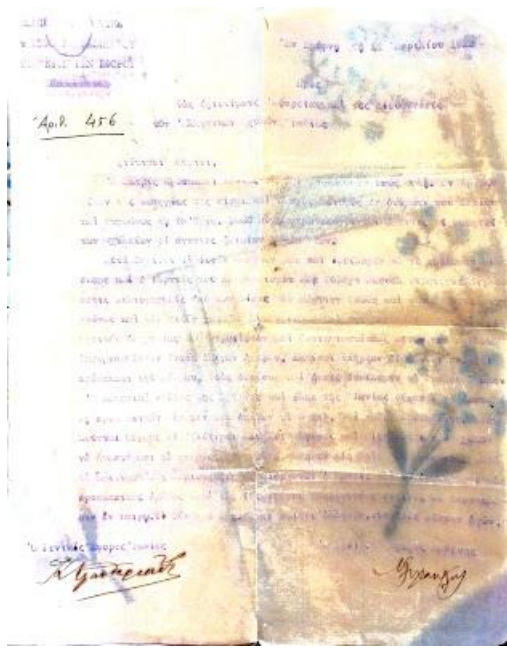
προσκόπων- θυμάτων της Γενοκτονίας για να θυμίζουν στις επόμενες γενιές, τους σημαντικούς αυτούς ανθρώπους, οι οποίοι σε νεαρή ηλικία έχασαν τη ζωή τους, ενώ εκδηλώσεις ονοματοδοσίας μπορούν να πραγματοποιήσουν προσφυγικοί Δήμοι.

Οι προτεινόμενες αυτές ενέργειες, διασώζουν ένα μέρος της συλλογικής μας μνήμης και μεταφέρουν στους προσκόπους και στους νέους, υγιή πρότυπα ανθρώπων που προσέφεραν τη ζωή τους για το ιδανικό της ελευθερίας.

Феофанис Малкидис. Профессор Университета Пантейон.

Убийство пионеров Малой Азии и оригинальный документ об их вкладе в спасение эллинизма.

Геноцид в Греции — один из самых трагических моментов в современной греческой и мировой истории. Период величайшей трагедии для человечества, когда жизнь утратила всякую ценность, а сотни тысяч людей потеряли то, что было для них наиболее ценным.

Существует множество параметров и составляющих геноцида, которые не только неизвестны, но и на протяжении многих лет замалчивались, оставались в стороне. Например, массовые расправы над скаутами, над молодежью в Аидинию, в Сокии и Като-Панагии.

Основатель скаутского движения, Баден-Пауэлл, сказал об этом следующее: «Жертва греческих скаутов из Айдына — уникальный пример в скаутском движении во всем мире. Героические скауты своей кровью запечатлели идеалы любви к своей родине и к свободе».

В Айдинию регулярная армия и иррегулярные войска (цеце) убили две тысячи греков города, оставив после себя полнейшее разрушение. Убийства, грабежи, изнасилования, уничтожение всего греческого культурного наследия. Метод, который нацисты выбрали для программы массового исчезновения людей несколько лет спустя среди потомков спасенных греков. От Дистомо и Калавриты до Кердилии, Пиргоса и Месовуно.

Среди тысяч греков, убитых в июне 1919 года, были также убиты пионеры, которые внесли значительный вклад в распространение эллинизма в регионе. В Малой Азии молодые люди, пионеры из Аидинио , Като-Панагии и Сокии, погибли во время геноцида.

Пионеры Айдини , создавшие две разведывательные группы, остались в городе для защиты греков. Все пионеры Айдини были убиты турками после ужасных пыток.

Никосу Авгеридису выкололи глаза, Филоктитису Аргиракису содрали кожу, 19- летнему юноше. Минос Вейноглу был обезглавлен ржавым ножом, остальных пронзили копьями и зверски убили. Среди убийц был предводитель турецких пионеров и

Аднан стал премьер-министром во время Сентябрьской революции 1955 года, когда эллинизм Константинополя исчез. Мендерес !

В Сокии была основана скаутская группа под руководством церковного комиссара Хриса Христидиса, который также создал скаутский оркестр. Скауты здесь также оказывали ценные услуги греческим войскам в качестве проводников, почтальонов, носильщиков санитарной авиации и клерков. Священник Димитрис Эконому также внес свой вклад в развитие скаутского движения своими патриотическими проповедями и призывами к привлечению молодежи в скаутинг. Однако в Сокии , прежде чем греческая армия смогла войти, город был оккупирован итальянцами, которые оставались там до апреля 1922 года, и лишь на короткое время (апрель-август 1922 года) он оставался под греческим правлением. Местные турки с подозрением следили за передвижениями молодых скаутов, а также членов Комитета, их родителей и друзей. В Страстную пятницу 1921 года, во время пения эпитафии, турки арестовали многих, в том числе и молодых скаутов. Их привлекли к суду как преступников, признали виновными и заключили в темные подвалы, при попустительстве итальянцев, до 8 апреля 1922 года.

В полночь с 8 на 9 апреля их вывели из темниц и в цепях повели в горы, к укрытиям бандитов. По пути турки подвергали их избиениям, лишениям и другим пыткам. Когда 9 апреля вошла греческая армия, она обнаружила их уже мертвыми. Она преследовала турецких четников , чтобы

освободить соконских пленников. К сожалению, из 78 заложников некоторые были убиты, а другие отданы в рабство турецким семьям. Немногие выжили, и были видны явные признаки турецкой жестокости.

В Като-Панагии, напротив Хиоса, в мае 1919 года была основана скаутская группа из 42 детей. Местный руководитель (и основатель) Эммануил Мантеакис и лидер Периклис Папахацидакис с энтузиазмом и гордостью дефилировали по городу, распевая национальные песни, что укрепляло патриотизм жителей. Они создали пожарную команду и приступили к лесовосстановлению, в основном, оливковых деревьев. Они участвовали в сборе средств, общественных и церковных праздниках. Однако Като-Панагия стала еще одним местом мученической смерти для греческих скаутов. Потому что и здесь мухи цеце проявили свою жестокость. Из книги Ассоциации под названием «Пятьдесят лет сеяния » (1922–1972) мы приводим отрывок:

«С первым появлением в деревне бандиты сеют беспрецедентный террор. Грабежи, массовые убийства, изнасилования и мародерство повсюду. Они разлучают и арестовывают двух священников, учителя и пионеров, которые претерпят мученическую смерть. Они расчлняют отца Курбаса и отца Николиса и вешают их на эшафоте скотобойни в Чешме . Учителя Иоанниса Теонидиса , поэта Арсения Сарикаса и невинных пионеров... они подвергают неопишным пыткам и убивают их по единственному обвинению — в том, что они пионеры. Те жители Катопаганиузе , кто пережил драму августа 1922 года, должны помнить, что самыми трагическими жертвами исторического потрясения стали несовершеннолетние пионеры».

Ниже приведён список имён убитых скаутов из Айдини и Сокии :

АИДИНИ

1. Николаос Авгеридис (основатель и ТЕ) 2. Эмпамейнондас Анастасиадис (член ТЕ) 3. Майкл Цохацис

(член Т.Е.) 4. Филоктитис Аргиракис (вождь 1-го О.П.) 5. Минос Вейноглу (командир 2-й пехотной дивизии) 6. Эмилиос Пападопулос (командир 3-й пехотной дивизии)

О.П.) и пионеры: 7. Иоаннис Авраам 8. Константинос Андреадис 9. Ираклис Антониу 10. Димос Арадули 11. Георгиос Теодору 12. Василиос Иоанну 13. Георгиос Иоанну 14. Хризостомос Канатас 15. Георгиос Карагианнопулос 16. Муниципалитет Карамаунас 17. Димитриос Кугиумцис 18. Кириакос Мантопулос 19. Эммануил Маринакис 20. Евдокимос Минаредзоглу 21. Теодосиос Минаредзоглу 22. Николаос Минаредзоглу 23. Джордж Никитопулос 24. Константинос Номикос 25. Джордж Панайис 26. Джордж Пападакис 27. Димитриос Протопсалтис 28. Платон Самиотакис 29. Демосфен Сакелларидис 30. Мантос Цохацис 31. Эфстатиос Христодулу

НОСКИ

1. Христос Кристидис (Лидер) и пионеры 2. Джордж Венетос 3. Василиос Георгиадис 4. Димитриос Караминас 5. Трасивулос Караминас 6. Димитриос Мелас 7. Эфстратиос Маттеу 8. Иоаннис Столидис 9. Георгиос Савракис 10. Василиос Хараламбус 11. Георгиос Хараламбус 12. Георгиос Хаджимихаэль 13. Константинос Чемонидис

Последний, но тем не менее важный:

Упорство и настойчивость Никоса Карампурниотиса, бывшего президента и нынешнего члена совета директоров Ассоциации жителей Малой Азии — константинополитов Халандри «Риз», позволили обнаружить важный документ об эллинизме Малой Азии, который публикуется впервые.

Пионеры, зная о предшествовавших им массовых убийствах и предчувствуя грядущие, решают действовать, способствуя спасению эллинизма от геноцида.

Документ раскрывает усилия по защите и сопротивлению убийцам, а также постоянное напоминание о долге скаутов перед Родиной.

«Национальный департамент оборонной разведки Малой Азии, Управление генерального суперинтенданта».

В Смирне, 11 апреля 1922 года.

Уважаемым эфортам и директорам греческих школ Ионии.

Уважаемые господа!

Патрис всегда приглашает Давайте сядем , чтобы она спаслась. Разведка также среди вас ради ее спасения, во имя которого и согласно закону № 1066. Принимаются все школьники в возрасте от 16 до 18 лет . Это требование нашего священного долга, и мы должны выполнять его так же, как это делал основатель скаутского движения, сэр Роберт Пауэлл, английский генерал, осажденный войсками Верс - эн- Мефтинга. Он также был спасен, одновременно отдав честь 800 солдатам и заменив их детьми. Они прошли обучение за несколько дней. Это были первые славные скауты мира , за которыми мы должны следовать . Молодежь из Смирны и всей Ионии может сформировать скаутский отряд из 100 групп , насчитывающих 5000 и более скаутов. Уважаемые господа , руководители и директора школ настоятельно просят развивать этот патриотический долг у греческих детей в соответствии с обстоятельствами, которые переживает Отечество, и организовывать скаутские группы в соответствии со специальной информацией , которая будет своевременно предоставлена . Наш девиз: « Или мальчики Греки, теперь борьба — за всех.

Генеральный суперинтендант Ионии

Местный суперинтендант Смирны» (неразборчивые подписи)

Исследования всегда приносят плоды, особенно когда кажется, что всё утрачено. Поэтому мы обязаны Никосу Карампурниотису за обнаружение вышеупомянутого документа, а также благодарим автора за его доверие и поддержку, позволившие опубликовать важный текст о скаутском движении в Малой Азии. Несмотря на скромность и сдержанность Никоса, я должен публично поблагодарить его за его неустанную и самоотверженную борьбу за сохранение реликвий Малой Азии и пожелать ему продолжить свою важную работу.

Наконец, в знак уважения к этим молодым людям, пожертвовавшим собой, скаутские группы могут предпринять соответствующие инициативы, посвящая мероприятия освещению этого трагического события каждый июнь. Скаутские группы также могут получить имена жертв геноцида

среди скаутов, чтобы напомнить будущим поколениям об этих важных людях, погибших в юном возрасте, а муниципалитеты, принимающие беженцев, могут проводить мероприятия по присвоению имен .

Предлагаемые действия позволяют сохранить часть нашей коллективной памяти и передать скаутам и молодежи здоровые примеры людей, отдавших свои жизни за идеал свободы.

Αγαπητοί φίλοι,

Παρατίθεται άρθρο του διακεκριμένου Έλληνα ιστορικού **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστού μαχητή για το ζήτημα μας αναγνώρισης μας Γενοκτονίας των Ελλήνων μας Ανατολής, με θέμα **«Η δολοφονία των προσκόπων της Μικράς Ασίας»**.

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Η δολοφονία των προσκόπων της Μικράς Ασίας και ένα πρωτότυπο έγγραφο για τη συμβολή τους στη διάσωση του Ελληνισμού

Η Γενοκτονία των Ελλήνων αποτελεί μία από τις θλιβερές στιγμές της σύγχρονης ελληνικής και παγκόσμιας ιστορίας. Μία περίοδος από τις πιο

τραγικές για τον ανθρώπινο βίο, όπου η ζωή έχασε κάθε αξία και εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι απώλεσαν ότι πιο πολυτιμότερο είχαν.

Υπάρχουν πολλές παραμέτρους και συνιστώσες της Γενοκτονίας, οι οποίες όχι μόνο είναι άγνωστες, αλλά και για πολλά χρόνια αποσιωπήθηκαν, έμειναν στο περιθώριο. Όπως η μαζική σφαγή των προσκόπων, των νέων ανθρώπων στο Αϊδίνιο, στα Σώκια στην Κάτω Παναγιά.

Ο ιδρυτής του προσκοπισμού Μπείντεν Πάουελ είχε πει σχετικά τα εξής : «Η θυσία των Ελλήνων Προσκόπων του Αϊδινίου αποτελεί μοναδικό παράδειγμα στον Προσκοπισμό όλου του κόσμου. Οι ηρωικοί Πρόσκοποι επισφράγισαν με το αίμα τους τα ιδανικά της αγάπης των για την πατρίδα και για την ελευθερία».

Στο Αϊδίνιο, τακτικός στρατός και άτακτοι (τσέτες) δολοφόνησαν δύο χιλιάδες Έλληνες της πόλης, αφήνοντας πίσω τους την ολοκληρωτική καταστροφή. Δολοφονίες, λεηλασίες, βιασμοί, καταστροφή κάθε ελληνικής πολιτισμικής παρουσίας. Μέθοδος την οποία επέλεξαν να ακολουθήσουν ως πρόγραμμα μαζικής εξαφάνισης ανθρώπων λίγα χρόνια αργότερα οι Ναζί, στους απογόνους των διασωθέντων Ελλήνων. Από το Δίστομο και τα Καλάβρυτα, μέχρι τα Κερδύλια, τους Πύργους και το Μεσόβουνο.

Ανάμεσα στους χιλιάδες Έλληνες που δολοφονήθηκαν τον Ιούνιο του 1919, δολοφονήθηκαν και πρόσκοποι, οι οποίοι συντέλεσαν οι σημαντικά στην παρουσία του Ελληνισμού στην περιοχή. Στη Μικρά Ασία νέοι άνθρωποι, πρόσκοποι στο Αϊδίνιο, στην Κάτω Παναγιά και στα Σώκια έχασαν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια της Γενοκτονίας.

Οι πρόσκοποι του Αϊδινίου, οι οποίοι είχαν δημιουργήσει δύο προσκοπικές ομάδες, οι οποίες απέμειναν στην πόλη, για να υπερασπίσουν τους Έλληνες. Οι πρόσκοποι του Αϊδινίου δολοφονήθηκαν όλοι, μετά από φρικτά βασανιστήρια, από τους Τούρκους.

Τον Νίκο Αυγερίδη του έβγαλαν τα μάτια, τον Φιλοκτήτη Αργυράκη τον έγδαραν, τον 19χρονο Μίνω Βεινόγλου τον αποκεφάλισαν με σκουριασμένο μαχαίρι, τους λοιπούς τους λογχίζουν και τους κατακρεουργούν. Ανάμεσά στους δολοφόνους και ο αρχηγός των Τούρκων προσκόπων και

μετέπειτα πρωθυπουργός στα Σεπτεμβριανά του 1955, όταν εξαφανίστηκε ο Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης, Αντνάν Μεντερές!

Στα Σώκια το Μάιο του 1919 ιδρύεται η προσκοπική ομάδα με αρχηγό τον εκκλησιαστικό επίτροπο Χρ. Χριστίδη, ο οποίος δημιούργησε και προσκοπική

μπάντα. Οι πρόσκοποι και εδώ πρόσφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στα ελληνικά στρατεύματα ως οδηγοί, ταχυδρόμοι, τραυματιοφορείς, γραφείς. Στην ανάπτυξη του προσκοπισμού συνέβαλε και ο παπάς Δημήτρης Οικονόμου με τα πατριωτικά του κηρύγματα και τις προτροπές του για στράτευση των νέων στον προσκοπισμό. Όμως στα Σώκια, πριν προλάβει να μπει ο ελληνικός στρατός έχουμε κατάληψη της πόλης από τους Ιταλούς, που παρέμειναν μέχρι και τον Απρίλιο του 1922, και μόνον για μικρό διάστημα (Απρίλιο - Αύγουστο του 1922) παρέμεινε υπό ελληνική κυριαρχία. Οι Τούρκοι της περιοχής παρακολουθούσαν με καχυποψία τις κινήσεις των νεαρών πρόσκοπων, καθώς και των μελών της Επιτροπής, γονέων και φίλων. Τη Μεγάλη Παρασκευή του 1921, ενώ ψαλλόταν ο Επιτάφιος, οι Τούρκοι συνέλαβαν πολλούς, μεταξύ των οποίων και νεαρούς πρόσκοπους. Τους έσυραν στο δικαστήριο ως εγκληματίες, τους καταδίκασαν και τους φυλάκισαν σε σκοτεινά υπόγεια, υπό την ανοχή των Ιταλών, μέχρι τις 8 Απριλίου 1922.

Τα μεσάνυχτα 8 με 9 Απριλίου τους έβγαλαν από τα μπουντρούμια και αλυσόδετους τους οδήγησαν στα βουνά, στα καταφύγια των ληστοσυμμοριτών. Στην διαδρομή, οι Τούρκοι προέβησαν σε ξυλοδαρμούς, στερήσεις και αλλά μαρτυρία. Όταν στις 9 Απριλίου μπήκε ο ελληνικός στρατός, βρέθηκε προ τελεσμένων. Προέβη σε καταδίωξη των Τούρκων Τσετών προκειμένου να απελευθερώσει τους Σωκιανούς αιχμαλώτους. Δυστυχώς, από τους 78 ομήρους, άλλους είχαν κατασφάξει και άλλους τους έδωσαν ως δούλους σε τούρκικες οικογένειες. Ελάχιστοι διασώθηκαν με έντονα τα σημάδια της τούρκικης βαρβαρότητας.

Στην Κάτω Παναγιά, απέναντι από τη Χίο, το Μάιο του 1919 ιδρύθηκε μια προσκοπική ομάδα με 42 παιδιά. Τοπικός έφορος (και ιδρυτής) Εμμανουήλ Μανθεάκης και αρχηγός Περικλής Παπαχατζηδάκης. Οι πρόσκοποι ενθουσιώδεις και με καμάρι παρήλαυναν, στην πόλη τραγουδώντας εθνικά τραγούδια, που ενδυνάμωναν τον πατριωτισμό των κατοίκων. Είχαν συστήσει ομάδα πυρόσβεσης και προέβαιναν σε δασώσεις κυρίως ελαιοδέντρων. Συμμετείχαν σε εράνους, γιορτές κοινότητας και της εκκλησίας. Ωστόσο η Κάτω Παναγιά, υπήρξε ένας ακόμη τόπος μαρτυρίου για τους έλληνες πρόσκοπους. Γιατί και εδώ οι Τσέτες έδειξαν τη βαρβαρότητα τους. Από το βιβλίο του Συλλόγου με τίτλο: "Πενήντα χρόνια του ξεριζωμού"(1922 - 1972), καταγράφουμε ένα απόσπασμα:

"Με την πρώτη εμφάνιση τους στο χωριό, οι ληστοσυμμορίτες εξαπολύουν πρωτοφανή τρομοκρατία. Λεηλασίες, σφαγές, βιασμοί και βρησμοί παντού.

Ξεχωρίζουν και συλλαμβάνουν τους δυο ιερείς, το δάσκαλο και τους πρόσκοπους, που θα υποστούν θάνατο από μαρτύρια. Τον παπα-Κουρμπά και τον παπα-Νικολή τους κομματιάζουν και τους κρεμάνε στα τσιγκέλια των σφαγίων του Τσεσμέ. Το δάσκαλο Ιωάννη Θεονίδη, τον ποιητή Αρσένιο Σάρικα και τους αθώους πρόσκοπους... τους υποβάλλουν σε απερίγραπτα μαρτυρία και τους θανατώνουν με μοναδική κατηγορία ότι ήταν πρόσκοποι. Όσοι Κατωπαναγιουσήδες επέζησαν από το δράμα του Αυγούστου το 1922, έχουν να λένε και να θυμούνται ότι τα τραγικότερα θύματα ιστορικής λαίλαπας ήταν οι ανήλικοι πρόσκοποι".

Ο παρακάτω κατάλογος δίνει τα ονόματα των δολοφονηθέντων Προσκόπων του Αϊδινίου και των Σωκίων:

ΑΪΔΙΝΙ

1. Νικόλαος Αυγερίδης (Ιδρυτής και Τ.Ε.) 2. Επαμεινώντας Αναστασιάδης (μέλος Τ.Ε.) 3. Μιχαήλ Τσοχατζής (μέλος Τ.Ε.) 4. Φιλοκτήτης Αργυράκης (Αρχηγός 1ης Ο.Π.) 5. Μίνως Βεϊνόγλου (Αρχηγός 2ης Ο.Π.) 6. Αιμίλιος Παπαδόπουλος (Αρχηγός 3ης Ο.Π.) και οι πρόσκοποι: 7. Ιωάννης Αβραάμ 8. Κωνσταντίνος Ανδρεάδης 9. Ηρακλής Αντωνίου 10. Δήμος Αραδούλης 11. Γεώργιος Θεοδώρου 12. Βασίλειος Ιωάννου 13. Γεώργιος Ιωάννου 14. Χρυσόστομος Κανάτας 15. Γεώργιος Καραγιαννόπουλος 16. Δήμος Καραμαούνας 17. Δημήτριος Κουγιουμτζής 18. Κυριάκος Μανθόπουλος 19. Εμμανουήλ Μαρινάκης 20. Ευδόκιμος Μινारेδζόγλου 21. Θεοδόσιος Μινारेδζόγλου 22. Νικόλαος Μινारेδζόγλου 23. Γεώργιος Νικητόπουλος 24. Κωνσταντίνος Νομικός 25. Γεώργιος Παναγής 26. Γεώργιος Παπαδάκης 27. Δημήτριος Πρωτοψάλτης 28. Πλάτων Σαμιωτάκης 29. Δημοσθένης Σακελλαρίδης 30. Μάνθος Τσοχατζής 31. Ευστάθιος Χριστοδούλου

ΣΩΚΙΑ

1. Χρήστος Χριστίδης (Αρχηγός) και οι πρόσκοποι 2. Γιώργος Βενέτος 3. Βασίλειος Γεωργιάδης 4.

Δημήτριος Καραμηνάς 5. Θρασύβουλος Καραμηνάς 6. Δημήτριος Μελάς 7. Ευστράτιος Ματθαίου 8. Ιωάννης Στολίδης 9. Γεώργιος

Σαβράκης 10. Βασίλειος Χαραλάμπους 11. Γεώργιος Χαραλάμπους 12. Γεώργιος Χατζημιχαήλ 13. Κωνσταντίνος Χειμωνίδης

Έσχατο αλλά όχι τελευταίο:

Το πείσμα και η επιμονή του Νίκου Καραμπουρνιώτη, πρώην προέδρου και νυν μέλους του διοικητικού συμβουλίου του Συνδέσμου Μικρασιατών - Κωνσταντινουπολιτών Χαλανδρίου «Ρίζες», έφερε στην επιφάνεια ένα σημαντικό έγγραφο για τον Ελληνισμό της Μικράς Ασίας, έγγραφο το οποίο δημοσιεύεται για πρώτη φορά.

Οι πρόσκοποι γνωρίζοντας τις σφαγές που έχουν προηγηθεί και διαισθανόμενοι τις επερχόμενες αποφασίζουν να δράσουν, συμβάλλοντας στη διάσωση του Ελληνισμού από τη Γενοκτονία.

Το έγγραφο αποκαλύπτει την προσπάθεια για άμυνα και αντίσταση στους δολοφόνους και τη διαρκή υπόμνηση του χρέους των Προσκόπων προς την Πατρίδα.

«Εθνική Μικρασιατική Άμυνα Τμήμα Προσκοπισμού Γραφείον Γεν. Εφόρου.

Εν Σμύρνη 11 Απριλίου 1922.

Προς τας αξιοτίμους Εφορείας και τας διευθύνσεις των Ελληνικών Σχολών Ιωνίας.

Αξιότιμοι κύριοι

Η Πατρίς προσκαλεί παντας καθησωμεν όπως σωθεί.Εν υμών των σωτηρίας της είναι και ο Προσκοπισμός εν ονόματι του οποίου και συμφώνως τω υπ'αριθμ.1066 νόμω στρατολογούνται άπαντες οι μαθηταί των σχολείων οι αγωντες ηλικία 16-18 ετών.Αυτο απαιτεί το ιερόν καθήκον μας και οφείλομεν να το πράττωμεν όπως έκαμε και ο ιδρυτής του Προσκοπισμού Σερ Ρόμπερτ Πάουελ στρατηγός Άγγλος όστις πολιορκηθείς υπό των Βέρς εν Μεφτιγγ εσωθη και αυτός δωσας συγχρόνως την τιμήν 800 στρατιωτών και αντικαταστάσεως αυτών υπό παίδων εκγυμνασθέντων εντός ολίγων ημερών.Εκεινοι υπήρξαν οι πρώτοι ένδοξοι πρόσκοποι του κόσμου,τους οποίους και ημείς οφείλομεν να ακολουθήσωμεν.Η μαθητική νεότης της Σμύρνης και όλης της Ιωνίας, δύνανται να αποτελέσει προσκοπικόν δύναμιν 100 ομάδων με 5.000 και πλέον προσκόπους.Παρακαλούνται θερμώς οι

αξιότιμοι κύριοι κύριοι Έφοροι και Διευθύνται των Σχολών να αναπτύξωσει το πατριωτικόν τούτο καθήκον είς τα ελληνόπαιδα κατά τις περιστάσεις που διέρχεται η Πατρίς και να οργανώσιν τας προσκοπικάς ομάδας κατά τας ιδιαιτέρας πληροφορίας αίτινες θα αποσταλώσιν εν καιρώ. Το σύνθημά μας "Είτε παίδες Ελλήνων, νυν υπέρ πάντων ο Αγών.

Ο Γενικός Έφορος Ιονίας

Ο Τοπικός Έφορος Σμύρνης» (υπογραφές δυσανάγνωστες)

Η έρευνα πάντα δίνει καρπούς και ιδιαίτερα τη στιγμή που πιστεύεις ότι όλα έχουν σβήσει. Έτσι οφείλουμε χάριτες στον Νίκο Καραμπουρνιώτη για την ανακάλυψη του παραπάνω εγγράφου και επιπλέον ο γράφων οφείλει ευχαριστίες για την εμπιστοσύνη του και την προτροπή του να δημοσιευτεί με ένα σχετικό κείμενο για τον Προσκοπισμό στη Μικρά Ασία. Παρόλη τη σεμνότητα και τη μετριοφροσύνη του Νίκου οφείλω να τον ευχαριστήσω δημοσίως για τον συνεχή και ανιδιοτελή του αγώνα διάσωσης κειμηλίων της Μικράς Ασίας, ευχόμενος να συνεχίσει το σημαντικό του έργο.

Τέλος, ως ένδειξη τιμής προς τους νέους αυτούς ανθρώπους που θυσιάστηκαν, προσκοπικές ομάδες μπορούν να αναλάβουν σχετικές πρωτοβουλίες, αφιερώνοντας κάθε Ιούνιο εκδηλώσεις ανάδειξης του συγκεκριμένου τραγικού συμβάντος. Επίσης, προσκοπικά τμήματα μπορούν να λάβουν ονόματα προσκόπων- θυμάτων της Γενοκτονίας για να θυμίζουν στις επόμενες γενιές, τους σημαντικούς αυτούς ανθρώπους, οι οποίοι σε νεαρή ηλικία έχασαν τη ζωή τους, ενώ εκδηλώσεις ονοματοδοσίας μπορούν να πραγματοποιήσουν προσφυγικοί Δήμοι.

Οι προτεινόμενες αυτές ενέργειες, διασώζουν ένα μέρος της συλλογικής μας μνήμης και μεταφέρουν στους προσκόπους και στους νέους, υγιή πρότυπα ανθρώπων που προσέφεραν τη ζωή τους για το ιδανικό της ελευθερίας.

